

har udsendt på retsområdet. Også jeg har grebet ned i Bibelen, i Lukas-evangeliet, og dér står, at der er større glæde i himlen over én synder, der omvender sig, end over hundrede, der ikke har omvendelse behov.

Vi noterer med glæde, at statsministeren i sit ordvalg på dette område nu endelig har vendt ryggen til den politik, som Det Radikale Venstre under anførelse af hr. Bjørn Elmquist og Socialdemokratiet tidligere under anførelse af hr. Ole Espersen og nu af hans håndgangne efterfølger har ført på dette område i alt, alt for mange år, en politik, der bekymrede sig mere om forbryderen og dennes rettigheder end om ofrene, en politik, der bl.a. har forhindret vedtagelse af gode, konservative forslag på områderne.

Vi hilser det velkommen, at regeringen nu vil stramme lovgivningen vedrørende narkohandel, men det er måske tilladt midt i glædesrusen også at stille det spørgsmål til statsministeren, som jeg tidligere har stillet til hr. Torben Lund: Hvad er det egentlig, der har ændret sig så kraftigt siden den 16. januar i år, hvor den socialdemokratiske justitsminister og ordfører afviste forslaget i kraftige vendinger og hverken troede på virkningen af strengere straffe eller på, at det kunne hjælpe at udvise udlændinge, der havde begået kriminalitet? Ja, ordføreren, hr. Poul Qvist Jørgensen, gik endog så vidt, at han så en direkte sammenhæng med, at Det Konservative Folkeparti sammen med Venstre fulgte en kampagne op, der kørte i et formiddagsblad.

Vil statsministeren ikke oplyse, hvad der er sket siden? Nu hjælper det pludselig med strengere straffe og udvisninger! Og det er vi helt enige i; nu venter vi faktisk kun på at se det konkrete forslag. Vi venter nok med nogen angst for, at statsministeren alligevel ikke kan levere, hvad han har lovet befolkningen, at han vil lade sig tale væk fra de gode hensigter af fortidslevnene i regeringens folketingsgrupper; men vi skal love for, at så vil Det Konservative Folkeparti presse på, og vores egne forslag vil ligge til behandling med de forslag, der tidligere er blevet afvist.

Rockerkriminaliteten har med rette bekymret befolkningen. Det var også årsagen til, at Det Konservative Folkeparti sammen med Venstre sidste år fremsatte de forslag, regeringen ikke turde stå ved, forslag, som alle var og er indeholdt i den rapport, justitsministeren selv har fremlagt, forslag, der alle ville hjælpe med til ikke bare at flytte problemet rundt i landet, men at give politiet en god og sikker mulighed for rent faktisk at opklare forbrydelserne.

Forslagene er genfremsat. Det er en debat, vi skal have i morgen. Vi håber, at den debat vil føre til, at regeringen også på disse områder ser lyset, vender ryggen til de gamle dogmer og tager imod en positivt fremstrakt hånd for at løse nogle problemer, der bekymrer dybt ind i den danske befolkning, problemer, der ikke kun bekymrer i Polensgade på Amager, men bekymrer alle dele af den danske befolkning. Og det er med rette, man er bekymret, og derfor haster det med handling.

På trods af alle løfter har regeringen ikke formået at få skattetrykket ned her i landet. Det er også til stadighed en fare i forbindelse med sikringen af vores konkurrenceevne. Jo mere skat der betales, jo større er lønpresset i forbindelse med overenskomstforhandlingerne.

Ud over den stadig stigende bruttoskat, de stadig stigende grønne afgifter og den stadige stigning i beskatningen på arbejdsredskaber – alle tre er skatter, som regeringen har indført i sin regeringsperiode – venter der endnu en ny skattestigning til de danske skatteydere. Det er til de mange boligejere, der som følge af den nye offentlige vurdering får et kraftigt ryk opad i boligbeskatningen.

Det er uholdbart, og det er årsagen til, at det er et af de mange punkter, vi fra konservativ side har fokuseret på i eftersommerens løb. Lejeværdien er og bliver en fiktiv misundelsesskat, der bør afskaffes så hurtigt som muligt. Lad os nu i fællesskab tage det første skridt i dette efterår. Det vil glæde mange mennesker, og jeg er sikker på, at også en del socialdemokratiske vælgere vil glæde sig med dem.

Vi lever alle af det private erhvervsliv. Det er vores arbejdspladser, det er vores beskatningsgrundlag, det er basis for vores velfærdsstat. I disse år oplever mange af vore virksomheder en øget konkurrence, bl.a. fra de nye demokratier i Øst. Det er en nødvendig udvikling, men det betyder også, at vi må sikre, at der stadig er en fremtid for de danske arbejdspladser. Vi skal overleve på teknologisk og forskningsmæssig udvikling, og vi skal sikre, at en sådan udvikling finder sted ved en kvalitetsøgning i vores uddannelses- og forskningsmiljø lige fra folkeskolen. Jeg gør opmærksom på, at kravene om kvalitetsøgning i folkeskolen netop er fremsat af Det Konservative Folkeparti i utilfredshed med det folkeskoleforlig, vi ikke har del i. Vi skal også øge kvaliteten i de højere uddannelser, og vi skal belønne og forkæle de virksomheder, der investerer i privat forskning. Det er en investering i fremtiden.